

שבמובחר-הרי, שהטעם בזה הוא פשוט, שהוא ההיפך, של טעם מנחות מיעוטי היכולת; היינו: שהואיל ומביאי שלוש המנחות הללו, הם אנשי ציבור, העשירים ואמידים; הרי שהללו, יש להחמיר עליהם, שיביאו את מנחותיהם מסולת של סוג א.

ברם, מספר הסאים והנפות, אינו שווה בהן; אלא, הוא משתנה ממנחה לחברתה, מחמת סוג התבואה, שממנו היא באה: ש"העומר, כיוון שיש בו שני חסרונות: האחד, שבא מן השעורים, שיש בהן סובין יותר מן החיטים; והשני, שבא מן החדש, שיש בו הרבה סובין יותר מן הישן, שהוא יבש; משום כך, עישרון מובחר מהן לא יבוא; אלא דוקא, משלוש סאים, שנתנפו בי"ג נפה; מה שאין כן בשתה"ל, שיש בהן רק חסרון אחד: שבאות מן החדש; משום כך, הקלו בהן חכמים, שאפשר להביא את שני העשרונים שלהן, משלוש סאים בלבד; וכן הקלו בהן, שאפשר לנפותן רק בי"ב נפה; ולחה"פ, שאין בו אותם שני החסרונות; שהרי, הוא בא מן החיטים היבשות; לכן, הקילו בו עוד, שאפשר להביא בו עישרון מסאה; ומספר הנפות, שמנפים בהן, הוא רק אחת עשרה"¹².

ו) מספר נפות הניפוי: כאמור, מנחת נסכים, וכל מנחות היחיד [להוציא מנחת סוטה, שאינה צריכה ניפוי בכלל], העיקר בהן הוא, רק לנפות את חומרן הקמחי; אבל, אין שום חיוב, לנפותו דוקא במספר נפות מסוים; לעומת זאת, מנחת העומר מתנפית בי"ג נפות, שתה"ל בי"ב, ולחה"פ בי"א. הנה כן, בנוגע למנחות היחיד, ולשלוש מנחות הציבור, כבר נתנו את טעמן, בפעולה הקודמת; וביחס למנחת נסכים, אשר יצאה מכלל מנחות הציבור, להיות כמנחת עני, שאין שום קפידה, בכמה נפות, לנפות את חומרה הקמחי; הרי, הטעם הוא, משום ש"כיוון שאינה באה בפני עצמה; אלא, כטפל לזבח; לכן, חשיבותה פחותה משאר מנחות הציבור"¹³, שבהן, הדבר הוא להיפך: המנחה היא העיקר, והקרבתן טפל לה, כמ"ש: "והקרבתם על הלחם"; ו"עשיתם ביום הניפכם את העומר"¹⁴; ועם לחה"פ, אין קרבן בכלל; לפיכך, באלה יש קפידה בניפויין, מן הטעם הנזכר, בפעולה הקודמת.

ואשר למנחת סוטה, שאין העיקר בה; אלא, להוריד מן השבולים, את המוצץ ואת הקליפות החיצוניות "ולטחון את גרעיני השעורים, כמות שהם בקליפתם, ומן הקמח שלהם, בלי ניפוי מן הסובין והמורסן, עושים את מנחתה"; הרי, הטעם בזה

(12) "שם", עומר, ס"ק יח. אגב מספר הנפות הללו היה, פעם לברור את הסולת מן הסובין והמורסן, ופעם לברור ממנה את הקמח הדק, עוד ועוד; ראה "שם", שם, ס"ק ל.

(13) "שם", נסכים, ס"ק כא.

(14) אגב, במנחת העומר, היה טקס מיוחד, בקצירתה ובהבאתה, מן הטעם שנגיד להלן, בפעולה מא.